

VÝZKUMNÝ PROGRAM POBOČKY

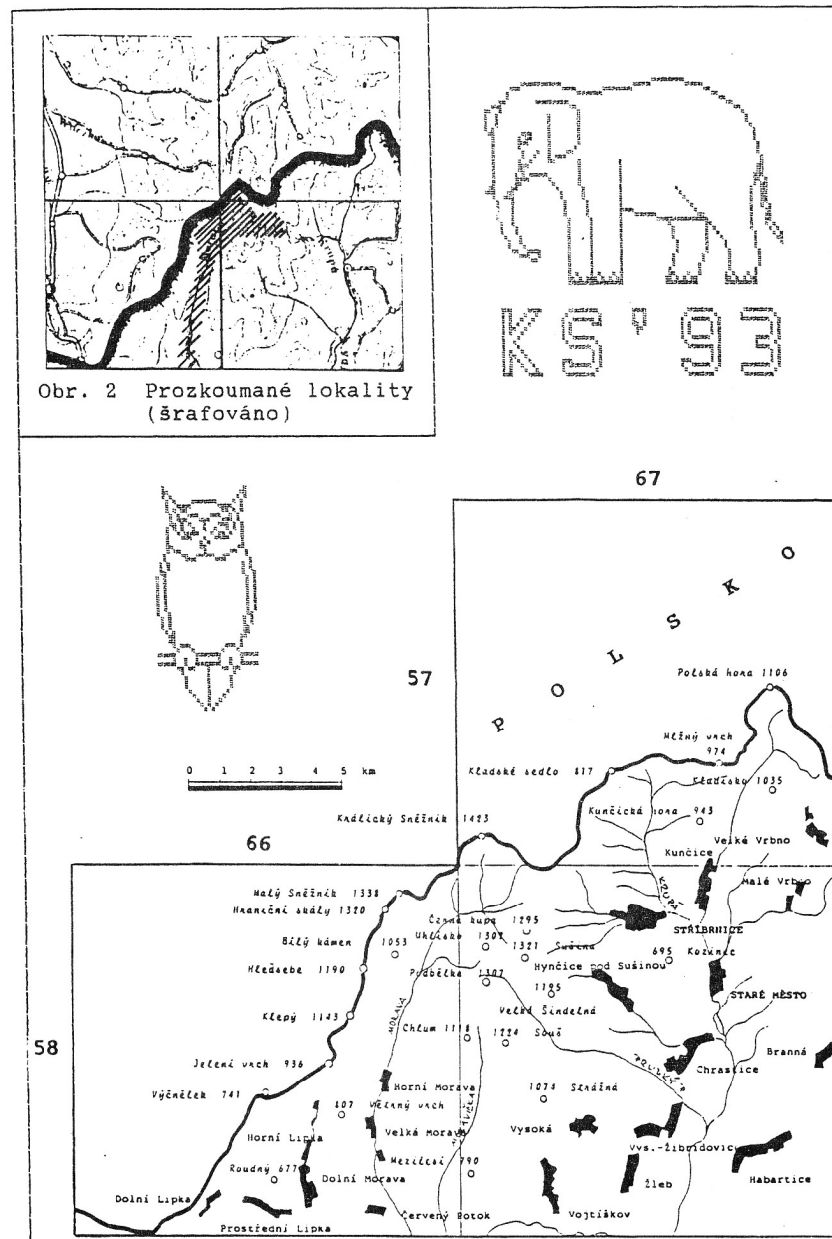
ZÁVĚRY Z PRŮBĚHU NULTÉHO ROČNÍKU VVT NA KRÁLICKÉM SNĚŽNÍKU

VVT - víkendový výzkumný tábor Východočeské pobočky České společnosti ornitologické, jeho letošní nultý ročník, vyhlášený ve ZPRAVODAJI 9 a situovaný do oblasti Králického Sněžníku, je za námi. A jak bývá dobrým zvykem, zbývá před uděláním deficitivní tečky, kromě podivu nad neúčasti nezúčastněných, rámcově zhodnotit akci samu. Každá výzkumná akce, expedice nebo víkendový výzkumný tábor, vyžaduje pečlivou dlouhodobou přípravu. Při přípravě nultého VVT tomu bylo nejinak. Pobočkový organizační tandem - Bělka + Černý, na organizaci VVT se však podílely i další subjekty, jak bude uvedeno dále, se již na prvé přípravné schůzce víceméně džentlmensky dohodl na rozdělení hodnotících oblastí proběhlé akce. Bělka si vymohl oblast odbornou, B je přece v abecedě vždy před Č, a tak na redaktora ZPRAVODAJE vybyla oblast oznamovací. Toto uvádím pouze z toho důvodu, abych okomentoval poměrně značnou četnost výskytu své zkratky, resp. své adresy ve ZPRAVODAJI 10. Nu což, ponechám Tomášovi Bělkovi sféru odbornou a pokusím se členské základně popsat průběh VVT.

A když už jsem prohrál nerovný boj o hodnotící oblasti, tak o to intenzivněji jsem se na VVT začal připravovat. No jo, ale jak se tohoto úkolu s úspěchem zhostit, tak abychom jsme byli - VČP ČSO - původní, abychom nekopírovali popis akcí pořádaných např. ve Slovenské republice. Nakonec jsem na to přišel! Jak prostě! Vezmu si sebou spolupracovníka! Vezmu si sebou PTÁKA! Vezmu si sebou těžitko - figurku sovy (snad *Bubu bubo*) z českého křišťálu, a když už budeme dva, tak Bělku určitě porazíme, když ne jinak, tak alespoň, co se termínové rychlosti zpracování a uveřejnění hodnocení akce týče. PTÁK také položí účastníkům VVT řadu rafinovaně připravených otázek a odpovědi pečlivě zaznamenáme. Tyto pak následně "cenzurujeme" a pustíme mezi ornitologickou veřejnost. A redaktor bude zcela z obliga, on nic. To přece PTÁK!

Králickému Sněžníku jsme na stránkách ZPRAVODAJE věnovali pozornost již několikrát, v číslech 8, 9. Bylo by tedy nošením dříví do lesa opětovně popisovat smysl VVT. Členové VČP ČSO vědí oč běží, a přespolní mají možnost se členy VČP ČSO stát! Z produktů přípravných akcí stojí za uveřejnění mapka zájmového území, která by mohla pomoci i dalším ornitologům - zabloudivším do oblasti KS = Králický Sněžník. Úvodem této pasáže se zastavme u problému: jaké mapy, "běžně" dostupné, jsou k dispozici? Na prvním místě nutno jmenovat turistickou mapu Jeseníky, měř. 1:100000, dále pak polskou mapu Ziemia Klodzka, měř. 1:90000. Bohužel avizovaná mapa KČT - Králický Sněžník, měř. 1:50000, nebyla v době přípravy na akci ještě vydána, ale má dle plánu v roce 1993 vyjít. Pracovní mapa operačního prostoru VVT, obsahující i "čtverce" republikové kvadrátové sítě ornitologických výzkumů, je znázorněna na obr.1.

Ve psaní zpravodajského příspěvku pokračují redaktoři (MČ + PTÁK) již po proběhlé akci. Úvodem zbývá ještě osvětlit již

Obr. 1 Pracovní mapa operačního prostoru VVT VČP ČSO v oblasti Králického Sněžníku

použitý výraz "zcenzurujeme", v našem případě znamená: výběr otázek a odpovědí.

* * *

Je čtvrtek, 10.06.1993, krátce po 17. hodině a část královéhradeckých účastníků VVT (Žďárek, Mareček, Černý, PTÁK) nastupuje, konečně, do zelené škodovky řízené Fandou Bártou, se znaky CHKO Železné hory na kapotě. Správa této chráněné krajinné oblasti, jejíž emblém zdobí silueta ptáka - *Bubo bubo*, se totiž na organizaci letošního VVT materiálně podílela zapůjčením služebního vozidla. V parném, "letním", klimatu opouštíme velkoměsto, postupně projíždíme šňuru měst, městeček a vesnic Podorličí. Za spontánní debaty cesta rychle ubíhá. Přijíždíme do Červeného Potoka, zatáčíme na sever a před námi se v celé své majestátnosti ukazuje masív Králického Sněžníku. Dojeli jsme na zájmové území O.VVT - do čtverce 5867. Výzkumná činnost začíná. Zastavujeme u každého mostku přes řeku Moravu, kontrolujeme hnízda skorců vodních (*Cinclus cinclus*), nalézáme však pouze hnízda loňská! Během pomalé jízdy přes Moravu, Dolní, Velkou, Horní, kdy intenzivně a cíleně hledáme "Karpodaky" a objevujeme, dojíždíme na konec civilizace, na parkoviště s bufetem "Na točně". Osádka auta opět vylézá a jde zjistit možnosti v zásobování základního tábora tekutinami. Zde dochází k verbálnímu útoku vůči jednateři VCP ČSO ze strany provozovatele hospodské živnosti. Pavel Žďárek však ztěž mistrovsky odrazil a v praxi názorně všem přítomným ukázal přednosti "jemného francouzského vychování". Nato dochází ke smíru s hecířem a my chytáme do uší názvy mokrých produktů hanušovického pivovaru - Šerák a Holba. Následuje rozloučení spojené s pozváním na návštěvu v příštích dnech a automobil, vybaven řádným povolením k jízdě po lesních cestách, se vydává na čtyřkilometrový přesun vzhůru údolím řeky Moravy, k chatě Vilemínka - výzkumné základně VVT.

Zde se setkáváme s již dříve přijetými kolegy - manžely Hromádkovými, Bělkou. Vítáme se i se "Slezanem" - dr. Benešem a také Jirkou Rejlem z ČÚOP Pardubice, z organizace, která se rozhodující měrou zasloužila o uskutečnění VVT po materiální stránce. Za chvíli po nás dorážejí manželé Flouskovi a nakonec je přivezen na motocyklu "pěšák" Radko Waldhauser. Pro dnešní den jsme kompletní. VVT začíná. Po rychlém ubytování dochází k debatě o programu 1. dne. Bělka, Flousek a Hromádko se chtějí zabývat kvalitativním a kvantitativním výzkumem na transektu Stříbrnice - vrcholová partie Králického Sněžníku - Vlašťovčí kameny - pramen Moravy - Sněžná chata - základna. Ornitologické legendy - Beneš, Žďárek budou sledovat okolí tábora a zbytek účastníků prozkoumá vybrané části toku řeky Moravy až Červený Potok.

11.06.1993 - první den VVT

Brzo z rána, za slunného počasí, odváží Bárta skupinu hřebenových ornitologů do Stříbrnice. Žďárek s Benešem, v apartních modrých lněných oblečcích a zelených šněrovacích gumákách, se odebrali za svým ptákem, povídá se tiše, že jim je pro tentokrát *Phylloscopus trochiloides*. Zbytek, po návratu Bárty, nasedá do auta a odjíždí plnit úkoly na níže položených lokali-

tách.

Bárta, Černý, Mareček, Rejl, Waldhauser začínají s odchycením ptáků v blízkosti Mléčného pramene. Pokračují po proudu Moravy, odchytových míst přibývá, až dospějí k mostu u hotelu Sněžník. Již od minulého dne s určitostí vědí, že zde hnízdí hyl rudý (*Carpodacus erythrinus*). Po chvíli pozorování chování samce jsou v rychlosti stavěny sítě. A za krátko je nalezen i základ stavby hnízda v keři pámelníku poříčního. Starší z našeho kolektivu, pravidelní účastníci aktivů spolupracovníků Kroužkovací stanice s radostí vzpomínají na vystoupení ornitologa Jana Součka na minulých setkáních, kde se s ostatními kroužkovateli dělil o svá pozorování a poznatky z biomomie tohoto druhu. V našem kruhu byly citovány i jeho práce otištěné ŽIVĚ 4/92 a Zprávách ČSO č. 36 a bylo také vyřčeno: hledej rdesno hadí kořen! Uplynula necelá půlhodina a vzduchem letí oznam: "Je tam, samec!" Začíná rychle fotografování a vyjmutí ptáka ze sítě. Černý s klidem vytahuje kroužky a kleště, ptáka ostatně vyjímá a drží stále v ruce. Tak na co čekat! Sameček je rychle okroužkovan, znovu fotografován a puštěn. Posléze je odchycena také samička, retrap s kroužkem T 349424. Cí asi je? No, počkáme na zprávu z KS MN! Balíme sítě a pokračujeme po proudu a hledáme v loukách lemujících řeku rdesno hadí kořen. A kde roste, a místo se nám líbí a zastihneme tu hýla, stavíme sítě. Další úspěch však není zaznamenán. Čas kvačí, slunce je nad hlavou a Mareček praví: "Chtělo by to, chlapáci, "rovnačku"! Všichni souhlasíme, balíme sítě a jedeme směrem, kam jinam, než "Na točnu"! Hlasitě zdravíme, jak jinak, usedáme, dáváme Šerák, kdo může, a Mareček se táže obsluhy: "Pane, byla by polívka?". Okamžitě přichází souhlasná odpověď a pět porcí je bleskově na stole. Dobrá polévka, až na to, že obsahovala pepř snad ze zásob celého okresu Ústí nad Orlicí! A jak se s panem hostinským bavíme, tak nám pojednou, po otukání, ukazuje hnízdo hýla rudého umístěné ve svahu, přímo u hospody. Zajímavé! Pohled na hodinky nás přivádí do reality, musíme pokračovat ve výzkumu. A pak to přichází, jednohlasně: "Černej, zaplat!" Černý platí, s důrazným upozorněním, že není žádný Černej, a přemítá o tom, jestli tento dnes kroužkovaný samec hýla rudého není, čistě náhodou, nejdražším ptákem tohoto druhu, který kdy byl označen kroužkem majícím na svém obvodu vyražen nápis Národní muzeum Praha. Sumu nebudeme uvádět, protože zážitek stál za to, až na ten pepř. Odjíždíme do Dolní Moravy, popojíždíme, natahujeme a balíme sítě a čas plyne. Najednou se nad západní rozsochou Králického Sněžníku objevuje zlověstný černý bouřkový mrak. Spěcháme rychle doplnit proviant do Králík a konstatujeme, že pro nás tento den VVT po ornitologické stránce v podstatě skončil. Naše předtucha se vyplnila a cestou z Králík vjíždíme do bouřky a krupobíti. Déšť nás doprovází až k Vilemínce.

Po rychlém převlečení do suchého šatstva, večeři, zátopu v kamnech začínáme pozvolna získávat informace o průběhu dne, o terénních pozorováních kolegů. Vítáme se také s Tomášem Divišem a jeho synem Michalem. Byly splněny všechny úkoly stanovené na první den VVT. A druh, kterému byla věnována obzvláštní pozornost - *Phylloscopus trochiloides* byl zastížen dokonce na více místech. Jeden pár pak byl zaznamenán i nedaleko základny. A po chatě se šeptalo, že "Kmotr" Žďárek má celý sešitek pozná-

mek z pozorování. Máme se tedy na co těšit, máme na mysli ornitologickou práci, která na sebe nedá jistě dlouho čekat. Co říkáš, Pavle? Ornitologové, tzn. Bělka, Beneš, Flousek, Hromádka a mnozí další, jistě s radostí pomohou!

12.06.1993 - druhý den VVT

Je sobotní ráno, Vilemínka je zahalena do silné mlhy, za okny prší a ornitologové si dopřávají zaslouženého spánku. Nic však netrvá věčně a hlad, žízeň, smysl pro povinnost zvedá Východočechy z kavalců. Začíná další den VVT - den "D" - jde se totiž líčit na budnička zeleného (*Phylloscopus trochiloides*).

Z chaty vyráží parta, ne nepodobná komandu. Parta nadšených si mezi sebou rozděluje chytačské nádobičko. O klacky, které jsou kupodivu jasanové, některé lze dokonce zařadit do kategorie Extra Speciál, dle Žďárkovy stupnice, je dokonce mela. Každý chce pomoci! Jemné síť má Míla Hromádka v krosně. V hlubokém mlčení se přesouváme na místo činu. Místo je to impozantní, pan Mařák by jistě jásal. Nad kamenitým korytem řeky Moravy, na levém břehu, nad kamenem dlážděnou cestičkou, se vypíná prudký svah. Nastává řešení kruciólního problému! Jak natáhnout? Problém je vyřešen bleskově, jak ostatně jinak! Natahují celebrity východočeské ornitologie! Natáhli na cestičce, klacky kotví do hromádek z kamenů. Poslední urovňání síťoviny a připravujeme se k odchodu. Po cestičce proti proudu k nám přichází Bohouš Beneš, který se navrácí z kontroly pastí na drobné savce. Při pohledu na vztyčenou soustavu sítí jen souhlasně pokývá hlavou. A, že pan doktor má nějaké zkušenosti s budničkem zeleným (čtenáři - porovnej s Faunou 3/I, str. 666)! Odcházíme, až na Miloše Marečka, který musí ještě síť "odpíďovat". Pro toho, kdo nezná tento terminus technicus - následující vysvětlení: píďování = přesné nastavení výšky jednotlivých polí nárazových sítí. I tato zdánlivá maličkost je důležitá, pro zdar odchytové akce! Přidáváme do kroku a před desátou jsme již nazpět, ve Vilemínce. Zbývá čekat, čekat zda *Phylloscopus trochiloides* přijde!

Počasi se trochu umoudřilo, už pouze jemně mží a část osazenstva VVT dostává důvěru a chystá se ztéci, v této dnes panující slotě, "tisícovku", třetí nejvyšší vrchol České republiky - Králický Sněžník. Po překonání krpálu na Sněžnou chatu, kde zaznamenáváme výskyt českého Ptáka roku 1993 - samce rehka zahradního (*Phoenicurus phoenicurus*), následuje celkem poklidný výšlap, po žluté, přímo k vrcholu. Při cestě stačíme ještě vzdát holt symbolu Králického Sněžníku, kamenné sošce slona, sluněte, která je umístěna na pylonu, na náhorní planině pod pramenem bájně moravské řeky. Po krátké zastávce u pramene řeky Moravy, voda na prameništi kupodivu z ocelové trubky vytéká, se vrcholové družstvo (Bárta, Černý, Diviš, Mareček, Rejl, Waldhauser) vydává, v silné mlze a dešti, dobít vrchol. Vrchol je dobít a následuje válečná porada, co dále. Natáhnout síť, nalíčit sklopky nebo se rychle vrátit na základnu? Nakonec vítězí výzkumnická srdce a za nevlídného počasí bude natažena, kousek pod vrcholem, alespoň jedna "japonka", co kdyby to vyšlo a v poli síť uvízla linduška horská (*Anthus spinoletta*), ale stačila by snad i linduška luční (*Anthus pratensis*). Sklopkař Mareček se snaží sklopkařsky čarovat, ale po chvíli práce

s červem, kdy se nedaří tak, aby snaha mohla mít punc mistrovských parametrů, celou akci vzdává. Při natahování sítě dochází k přímému fyzickému útoku kolegy Waldhausera ptákem, s velkou pravděpodobností linduškou horskou, která se však v poslední chvíli jeho personě vyhnula. Ale viděné následně bravurní přehoupnutí sítě ptákem, v poslední fázi letu, patří také k zážitkům. Stojíme na kamenité stezce, mlčky hledíme na nedaleko nataženou síť a pomalu pomýšlíme na to, že ji stáhneme. V tom však Franta Bárta vyběhne do mlhou zahaleného terénu, stačil ještě mezi zuby procedit: "je tam", a po chvíli tahá z krosny kroužky, má totiž dnes "dévěťáka" a rychle dává "těčko" lindušce luční. Ačkoliv je vidět pohyb ptáků v okolí sítě, byla dobře postavena, nepohoda nás nutí pomýšlet na rychlý návrat, do tepla, na základnu. Po rychlém sestupu dolů se za čas opět setkáváme s ostatní osádkou Vilemínky, ve světnici u kachlových kamen. Rychle navléci suché oblečení na sebe, v rychlosti ohřát dovezené zásoby v plechovkách, zjistit poslední novinky z terénu a můžeme začít s plánováním odpolední činnosti. Slovo zahálka totiž nepatří do slovníku východočeských ornitologů. Natažené síť prozatím nebodovaly. *Phylloscopus trochiloides* váhá!

Stále prší, leje. Pachatelé ZPRAVODAJE 10, ale beztak, o svém dalším programu, rozhodli. Redakční rada musí zasednout v klidu, v teple, se sklenicí horkého moku po ruce. Černý, Bárta, Rejl vyrazí dolů do údolí - "Na točnu". Teplý čaj s chladičem zdárně zahřívá silně prochladlá těla mladíků, naopak služebně nejstarší královéhradecký ornitolog, tak MC nazval Bárta, z hlediska délky trvalého pobytu ve městě, dává přednost běžnému ornitologickému pití. Postupně probíráme programově jeden bod po bodu. Jsme již u konce, když se otevírají dveře a do pohostinství vcházejí další výzkumníci - Bělka, Diviš, Mareček, Waldhauser. A začíná další kolo debaty. Hodnotí se dosavadní průběh VVT, stav a poměry v národní přírodní rezervaci. Vyměňují se názory na zdejší avifaunu. Vzpomíná se, začíná se i s "latinou". Najednou se ozývá Diviš, že má hlad, další se přidávají. Co by hostinský neudělal pro hladovou společnost! První chod - prejt, druhý chod - barvené kroupy, třetí chod - vyjedená hospoda. Tlačěnka bohužel nebyla! Debatuje se, dělají se závěry. Přenechme však nyní aktivitu v popisu dalšího průběhu debatního stolu spoluautorovi příspěvku. PTAČ je silně podrážděn, chce nermomocí pokládat všetečné otázky stolovníkům. Tak tedy PTAČU pokračuj!

PTAČ: Dlouhou, předlouhou dobu Vás poslouchám, ke slovu se nedostanu, tak mně teď dovolte položit otázku. Už konečně víte, kde se bude konat 1.VVT - v roce 1994?

SBOR ORNITOLOGŮ: No přeci v J a v o ř í c h h o r á c h !

PTAČ: Pro informaci nepřítomným členům VČP ČSO uvádím, že Javořímí horami je nazýván asi 17 km dlouhý hřbet, na severním až severovýchodním okraji Broumovského výběžku, na hranici s Polskem. Z argumentování, v průběhu debaty, jsem vycítil jasnou koncepci, při stolu sedících východočeských bafuňářů, stoupců výzkumné činnosti, v problematice víkendových výzkumných táborů pobočky. Po Javořích horách má následovat další ročník v okolí Kopidlno, následně pak přijde na řadu jižní část regionu.

Hospoda je vyjedena a my se vracíme na základnu. Po příchodu máme jedinou otázku: "Chytil se?". Odpověď je negativní. *Phylloscopus trochiloides* stále váhá. Bárta je okamžitě na koni a povídá všem, že zítra nám ukáže, jak se chytá! V seknicí je správná horská pohoda, atmosféra přímo skvělá. Kachlová kamna sálají. Debata pokračuje a získává na intenzitě. Začala kolektivní ornitologická meditace. Zejména duo Bělka+Diviš vede zásadní spor s Bárto, spor o horopis Železných hor. Nehezká slova padala, že PTÁKU? Chceš se vyjádřit? Ano, tak mluv!

PTÁK: Vážení členové VČP ČSO, kdybyste někdy a někde slyšeli výraz "Krtince", jakož to slangové označení Železných hor, za autory této handlivosti nutno veřejně označit naše Tomáše, Bělku a Divíše, přejděte tuto nejapnost se shovívavostí. Já + MČ, Železné hory tak trochu známe a tvrdíme, a budeme všude tvrdit, že Železné hory horami jsou a to ne ledajakými!

Debatuje se, jak přes celý stůl, tak i se sousedem, sousedy. Franta bojuje s přesilou. Najednou vstává a odchází do ložnice. A za chvíli začnou místnost osvětlovat nepříjemné záblesky od fleše, nasazené na Bártové fotoaparátu. Dokumentovat se musí, burácí František. Jeden blesk za druhým. Je to až podezřelé. Zde stojí za zaznamenání ono Žďárkovo: "Má v tom vůbec film?".

PTÁK: Pavle, mluví se po jarním Hradci, že se budeš údajně stěhovat. Nejsi totiž doma k zastižení! Zasvěcení mluví s úsměvem o skutečnosti, že jezdíš velmi často na Třeboňsko inventarizovat, snad stará drozdí hnízda. Tak, jak to tedy vlastně je? To pomáháš intenzivně Jihočechům při výzkumném ornitologickém mapování nebo jsi definitivně zapomenul na Musílka a Bohdaneč? Nebo se nerad ohýbáš?

ŽDÁREK: No comment.

13.06.1993 - třetí den VVT

Nedělní ráno, tábor snídá. Počasí se přeci jen trochu umoudřilo. Začíná druhý den dychtivého čekání na odchycení *Phylloscopus trochiloides*. Bárta vztyčuje první japonku, před kamennou zdí u potoka, před Vilemínkou. Prý, aby i Mareček, když má dnes toho DVT, také pár kroužků udávil. A jaký druh se bude kroužkovat: čižek lesní (*Carduelis spinus*), místní populace, v hnízdním období. A opravdu za chvíli má pan "hrabě", Miloš, práci. V pytlících jsou první chycení ptáci, čižci. Začíná obřad, kroužkují se ptáci, na parametrech. Franta je však úplně nezmar. Ostatně, jak večer předeslal. Bude učit! Bere klacky a vyráží sám stavět další síť po okolí. Po chvíli začne mít o něho Černý strach a jde se raději za ním podívat, co kdyby se nám, chlapec, do svých drahých "japonek" zamotal. Posléze jej nachází v blízkosti včera postavené soustavy na *Phylloscopus trochiloides*. Zakotvil už první klacek a se sítí v rukách šplhá vzhůru, do velmi prudkého svahu. Opravdu nevídané postavení sítě. Rozprostírá síť, kotví druhý klacek, špagátem jej jistí a praví: "bude náš!". *Phylloscopus trochiloides*, samozřejmě! Obcházíme natažené síť, vyjímáme pár ptáků a při příchodu do chaty nalézáme celou suitu ornitologů nad magnetofonem, při poslechu nahrávky hlasových projevů *Phylloscopus*

trochiloides. Debatují a jsou šťastní. Jinak se v chatě začíná s intenzivním uklidem. Bárta zviklal Černého, mladého Divíše, Rejla a odjíždějí ještě prozkoumat bučinu na západní rozsoše Králického Sněžníku. Po návratu registrují horečnou úklidovou činnost. VVT se blíží k vrcholu. Bagáž balí již všichni. *Phylloscopus trochiloides* se dosud nechytí. Ani do Bártovy sítě! První účastníci odjíždějí domů. A po nich další. Uklid chaty je ukončen a chystáme se sundávat síť. Jako poslední jdeme stáhnout soustavu + Bártovu "vertikálku". Tak co, bude tam konečně - *Phylloscopus trochiloides*? V sítích nebyl, ale v okolí zpíval. Nevadí! Tak snad až příště. Nebylo hlavním úkolem VVT odchytit *Phylloscopus trochiloides*. Hlavně, že se terénní zápisníci ornitologů zaplnily poznámkami. O to šlo! A kde všude účastníci byli - to lze spatřit na mapce, viz obr. 2.

Základna se vylidnila. Zůstal zbytek - Bárta, Beneš, Černý, Hromádkovi, Mareček, Žďárek - a i ten se vzájemně loučí. Tu Pavel zakláni hlavu, vzhlíží k obloze a pronáší: "A přijde Vasil!". A přišel! Věta nebyla pomalu dokončena, když registrujeme přelet krkavce velkého (*Corvus corax*). Našel nás a vycítil, že nultý ročník VVT je definitivně u konce. Přišel - tak jako mnohokrát, s absolutní pravidelností na závěr našich společných ornitologických akcí. Poslední stisky rukou, poslední pozdravy a poslední účastníci se rozjíždějí k domovům. VVT skončil.

PTÁK: I já se s Vámi loučím. Loučím se poznámkou. Vážení, jestliže v textu postrádáte více pikantních otázek z mé strany a následných odpovědí ornitologů z tábora, není to moje chyba. To si vyřídíte s oním jedincem, který užívá parafu MČ!

Závěrem plním uložený úkol. Zvu již nyní všechny členy VČP ČSO na 1. VVT - na Broumovsko - do Javořích hor. Tak tedy v roce 1994 nashledanou!

* * *

PTÁK: Závěrem údaj pro statistiky - nultého ročníku VVT se zúčastnilo 12 ornitologů: dr. František Bárta, Tomáš Bělka, dr. Bohuslav Beneš, ing. Milan Černý, Tomáš Diviš, dr. Jiří Flousek, Miloslav Hromádka, Věra Hromádková, Miloš Mareček, Mgr. Jiří Rejl, Radko Waldhauser, ing. Pavel Žďárek.

Redakční poznámka: Dle informace Kroužkovací stanice Národního muzea v Praze byl pták s kroužkem T 349424 kroužkován jako hýl rudý (*Carpodacus erythrinus*), samice + 1K, dne 08.08.1991 na Horních Mísečkách v Krkonoších, kroužkovatelským tandemem: dr. Kryštof Harant + ing. Jan Horák.

* * *

A protože je tento příspěvek uveřejňován v tisku věnovaném aktivu spolupracovníků Kroužkovací stanice Národního muzea, tak tiše předpokládáme, že alespoň částečně nastínil činnost a spolkový život Východočeské pobočky České společnosti ornitologické.

MČ + PTÁK